

عنوان مقاله:

نقش فقه در دوره تاریخی عثمانی

محل انتشار:

هفتمنی کنفرانس ملی مطالعات میان رشته‌ای علوم دینی و حوزوی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

بابک محضی

خلاصه مقاله:

تاریخ سراسر فراز و فروز آل عثمانی در آسیای صغیر آکنده از رویدادهای است که شناخت هر یک نیازمند مطالعات عمیقی است. این تحقیق برایه هدف و ماهیت موضوع، در چارچوب روش کیفی و با گردآوری داده‌ها با استناد به اسناد کتابخانه‌ای و متنون تاریخی با نگاهی اجمالی و گذرا به این تاریخ سراسر تغییر و تحول در منطقه آسیای صغیر، موضوع "فقاہت در دوره عثمانی"، را مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار داده است. بر این اساس با توجه به پیشینه شکل گیری حکومت عثمانی و داعیه اسلام خواهی و سنت جهاد و غزا و حضور شخصیت‌هایی با عنوان شیخ‌الاسلام‌ها و ... که زمامداران امورات مربوط به احکام الهی بوده‌اند، سیر تاریخی فقاہت و دیدگاه بدان بیان شده است. علیرغم اینکه فقه و فقاہت در این دوران از اهتمام ویژه‌ای برخوردار بوده؛ اما با گذشت زمان، داعیه اسلام خواهی و ائمه بر فقهه با گرایش حنفی از متن به حاشیه رانده شده و داعیه قدرت و ثروت و قلمرو ستیزی بدون توجه به شریعت، جایگزین اسلام خواهی و فقهه گردیده که همین امر در ادوار پیاپی نیز حفظ قلمروی عثمانی را با تعارض و تقابل با شیعیان و فقهه اهل تشیع با شیعیان و فقهه اهل تشیع با رویارویی با حکومت صفویان در ایران و در جنگ چالدران وارد مرحله جدیدی ساخته است. نتیجه حاصل از این تحقیق هر چند نشانگر سیر نزولی توجه عثمانیان به فقه و احکام اسلامی است، ولی این سیر معکوس به اسلام خواهی و احکام شریعت خود، بیانگر حکایتی دیگری است از انواع راهبردهای کلان عثمانیان در قلمرو سلطنتشان که موجبات انفکاک دین از سیاست و اضمحلال و سقوط این دولت فraigیر را بدین جهت نیز فراهم ساختکه این رهیافت می‌تواند در تحقیقات دیگری نیز مورد توجه صاحب نظران و محققان قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

فقه، آل عثمان، شیخ‌الاسلام، مدارس، فقهاء

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2035807>

